

[Aksel Larsen.]

Jeg tror derfor, at udenrigsministeren, regeringen og alle partier i denne sal endnu skulle overveje situationen meget indgående. Jeg betragter ikke spørgsmålet om Vesttysklands genoprustning som afgjort, heller ikke selvom det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft åbenbart håber, at der snart vil blive afsluttet en ensidig fredstraktat fra vestmagternes side om Tyskland med deraf følgende vesttysk genoprustning. Jeg betragter ikke den sag som afgjort; jeg er aldeles sikker på, at vi vil komme til at behandle den flere gange her i det danske folketing, og jeg håber, at vi en anden gang vil kunne få en anderledes realitetsbehandling af dette spørgsmål, end tilfældet har været i dag.

Viggo Stareke: Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister. Til undskyldning for de bemærkninger, jeg fremsatte om Sydslesvig, vil jeg gerne sige, at udenrigsministeren sikkert ved, at det, man ikke siger, er en del af det diplomatiske sprog, som man skal lægge meget mærke til.

Se, om de store problemer, som har været diskuteret her i dag: Tyskland, stationeringen o. s. v., vil jeg gerne nu, da de fra anden side er fremdraget, sige, at jeg synes, det er urigtigt, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) bliver ved at tale om baser. For der er jo forskel på baser og stationering. En base er et område, hvor en fremmed stat har både jurisdiktionen og suveræniteten, således som f. eks. de russiske baser på Rügen, i Finland og i Nordtyskland, hvorimod man ved stationering forstår placering af tropper indenfor en alliance, hvor landet beholder suveræniteten og jurisdiktionen. Der er således en afgørende forskel på de to ting.

Man har fra kommunistisk side mødt stor forargelse over de planer, der har været fremme om en stationering, men man har aldrig hørt nogen forargelse over baserne på Rügen. Noget lignende gælder det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), som ikke i dag har givet udtryk for nogen forargelse over de baser, som findes, og som var de første, og som må opfattes som aggressive, hvorimod det ærede medlem prøver at så en slags mistro til den politik, som føres

indenfor Atlantpagten og specielt fra De Forenede Staters side.

Fra retsforbundets side fremsatte vi for to år siden i det udenrigspolitiske nævnd den plan, at på samme måde som man kunne holde flådemanoøvrer, Mainbrace-øvelser, uden at der er stationeret flådestyrker indenfor Atlantalliancen i danske havne, kunne man undersøge, om problemet om flyverdækning for Danmark kan løses på den måde, at man udbygger flyvepladserne efter allieret mønster og eventuelt holder periodiske øvelser og manøvrer, hvorved man vil kunne undgå den egentlige stationering. Vi omtalte dette her i tinget den 31. oktober 1952, og i 1953 gav den nuværende højtærede statsminister udtryk for, at han havde en lignende indstilling til løsningen af dette problem, nemlig en fortsat udbygning af flyvepladserne og eventuelt periodiske øvelser med Danmarks deltagelse. Siden har Norges udenrigsminister, Halvard Lange, givet udtryk for lignende tanker. Den fare, som Danmark i øjeblikket vil være ude for, hvis der kommer en krig, bør efter vort skøn føre til, at man ser Danmarks forsvarsproblemer i en ny belysning. Et pludseligt angreb, der hurtigt kan udslette vore kaserner, der hurtigt kan udslette de styrker, som ligger koncentreret i kasernerne, der hurtigt kan umuliggøre enhver mobilisering, kan derigennem gøre vort beredskab og alle vore omkostninger værdiløse og måske udslette de unge mænd, som i dag udgør beredskabsstyrken. Der er derfor fra vor side fremført den moderne tanke, at man kan modvirke denne fare igennem en spredning af styrkerne, igennem en opbygning af forsvaret efter hjemmevernets princip, idet hjemmevernets personel bor hjemme med sine våben og værnet bygger på frivilligheden. Det er disse principper, vi gang på gang har talt for og igen gerne vil henlede den høje regerings opmærksomhed på.

De strategiske kendsgerninger, som gør, at Danmark desto værre ligger i et brændpunkt, ændres jo kun lidt. De strategiske kendsgerninger, som gør det centraleuropæiske spørgsmål så vanskeligt med Tysklands forhold og Tysklands delthed, ændres også kun lidt. Derimod ændres politiske kendsgerninger meget ofte, og det, som i